

Casus Wetenschappelijke Integriteit

2023

Ontzeggen van toegang tot onderzoeksgegevens – deels niet-ontvankelijk en deels ongegrond

Technische Universiteit Delft

1 Onderwerp van de klacht

Klagers zijn [...] (hierna gezamenlijk: "Klagers"). Klagers hebben een klacht ingediend over [...] (hierna gezamenlijk: de "Beklaagden 1-4"). De klacht houdt in dat de Beklaagden de wetenschappelijke integriteit zouden hebben geschonden door toegang tot onderzoeksgegevens die ten grondslag liggen aan vijf publicaties van onderzoekers van [...] aan de Klagers te ontzeggen.

2 Procedure

Het CvB heeft op 24 maart 2021 per e-mail een klacht ontvangen van Klager 1 en Klager 2 (hierna gezamenlijk: de "Klagers") inzake een veronderstelde schending van de wetenschappelijke integriteit (de "Klacht") door Beklaagden. De Klacht is door het CvB doorgeleid aan de CWI waarna de CWI onderzoek heeft gedaan naar de veronderstelde schending van de wetenschappelijke integriteit. Op 25 januari en 19 oktober 2022 zijn hoorzittingen gehouden. Op de hoorzitting van 19 oktober zijn Klagers niet verschenen. Op 20 december 2022 heeft de CWI het onderzoek geconcludeerd en advies uitgebracht aan het CvB. Voor zover de klacht ziet op [...] is het advies gericht aan de Raad van Toezicht van de TU Delft ("RvT"). Het CvB heeft het Advies aan de RvT doorgeleid. Beide klachtprocedures worden in dit casusdocument gezamenlijk besproken.

Op 7 februari 2023 hebben het CvB en de RvT hun aanvankelijk oordeel vastgesteld op het Advies. Er is door Klagers geen verzoek aan het Landelijk Orgaan Wetenschappelijke Integriteit ("LOWI") gedaan om advies uit te brengen over deze aanvankelijke oordelen. Op 11 juli 2023 hebben het CvB en de RvT een definitief oordeel vastgesteld. Het aanvankelijk en definitieve oordeel zijn gelijkloidend.

3 Samenvatting klacht en verweer Beklaagden

De klacht ziet op het geen toegang verlenen tot onderzoeksdata die zijn gebruikt bij [...] experimenten. Klagers hebben in eerste instantie in maart 2020 een verzoek daartoe aan de verantwoordelijk onderzoeker gericht, [...], waarbij de Beklaagde 1, Beklaagde 2 en Beklaagde 3 middels cc werden geadresseerd. In december 2020 is een tweede verzoek aan [...] gericht (gerelateerd aan meer en andere publicaties), waarbij dezelfde personen en ook Beklaagde 4 in cc werden geadresseerd.

De data staan op de computers van [...]. De norm voor het delen van volledige datasets wordt volgens de Klagers bepaald door [...] en [...]. De (volledige) data van twee [...] publicaties waren reeds openbaar gedeeld. De Klacht ziet op het feit dat Klagers desondanks niet alle gegevens hebben ontvangen over alle door hen genoemde publicaties, wat volgens hen een schending is van de zorgplicht van Beklaagden in hun hoedanigheid als leidinggevend. Deze zorgplicht volgt uit hoofdstuk 4 van de Nederlandse gedragscode wetenschappelijke integriteit 2018 ("de Gedragscode"). Klagers verwijzen daarnaast naar paragraaf 3.7, norm 56-58 van de Gedragscode, waaruit volgt dat leidinggevend en onderzoeksdirecteuren een open en inclusieve cultuur dienen te bevorderen.

Klagers benoemen vier omstandigheden waardoor deze normen zouden zijn geschonden; (I) Er zijn verschillende niveaus van data: Kortweg (i) onbewerkte gegevens (ii) labjournaals en aantekeningen van onderzoekers, en (iii) bewerkte gegevens. Het verstrekken van onbewerkte gegevens is niet voldoende volgens Klagers. Zij willen kunnen begrijpen welke gegevens zijn verkregen en hoe data zijn geselecteerd en gebruikt. Ze willen dus onbewerkte data en ook labjournaals en aantekeningen van onderzoekers over die data. (II) Hoewel Beklaagde 3 op voorhand geen laboratoriumnotities, tussentijdse memo's of presentaties, wilde vrijgeven, heeft hij op 26 januari 2021 toegegeven dat alle informatie alsnog moest worden vrijgegeven. (III) De klachten tegen Beklaagde 2 en 4 zijn afgedaan zonder hoorzitting en zonder adequate motivering. De normen in paragraaf 3.7 Gedragscode zien ook op hen. (IV) Het proces duurde te lang. In oktober 2022 hebben Klagers nog een aanvullende lijst van 17 publicaties aangeleverd.

Alleen Beklaagde 3 heeft inhoudelijk verweer gevoerd. Hij stelt dat het dataverzoek niet is afgewezen en dat hij juist proactief zich heeft ingespannen om de auteurs aan te zetten ongepubliceerde data te openbaren. Daarmee heeft hij voldaan aan zijn plichten als [...]. Meer concreet voert hij aan dat (i) de Klagers niet geïnteresseerd waren in enige discussie met de betrokken onderzoekers, (ii) hij zelf met de betrokken onderzoekers en het tijdschrift [...] heeft gecorrespondeerd om data waarover gepubliceerd is, openbaar te maken zodat *peers* het onderzoek zouden kunnen controleren. En dat dat ook aan Klagers herhaaldelijk gecommuniceerd is. (iii) Ook heeft hij zich ingespannen om niet-gerapporteerde data openbaar te maken. (iv) Nadat het expert rapport over [...] van de publicatie van [...] in maart 2021 bekend werd, heeft hij [...] aangespoord meer niet-gerapporteerde en ongepubliceerde data openbaar te maken. Klagers waren daarvan op de hoogte. Het beschikbaar maken van alle niet-gerapporteerde data is veel werk. Klagers hebben niet mee willen werken met een *scoping* van de activiteiten. Na een informeel verzoek is ook een formeel verzoek aan [...] gedaan om data openbaar te maken in augustus 2021. [...] is daarmee akkoord gegaan.

4 Advies van de Commissie Wetenschappelijke Integriteit aan het College van Bestuur en de Raad van Toezicht

De Klacht is ingediend op basis van de Klachtenregeling Wetenschappelijke Integriteit TU Delft 2020 (de "Klachtregeling"). De CWI gaat – ondanks kennelijke aanvullingen op de Klacht – uit van de Klacht zoals oorspronkelijk ingediend. De CWI legt uit dat de lange duur van de procedure mede veroorzaakt werd door deze aanvullingen en andere correspondentie van de Klagers, alsook andere klachtprocedures (gestart op aangeven van de Klagers). De CWI verontschuldigt zich desalniettemin voor de lange duur van de procedure. De conclusie van de CWI is dat de Klagers onvoldoende hebben meegewerkt in het klachtproces en nooit tevreden leken met welke voortgang [...] ook boekte bij het openbaar maken van data. Zij bleven hun klacht uitbreiden. De CWI beoordeelt de ontvankelijkheid van de klacht en de gegrondheid van de klacht.

Als evident is dat een klacht niet-ontvankelijk is, wordt deze niet in behandeling genomen en zal geen hoorzitting plaatsvinden. In artikel 4.1 van de Gedragscode is opgenomen dat de klachtmogelijkheid niet open staat met betrekking tot zorgplichten. In het geding is de zorgplicht van sectie 4.4 van de Gedragscode, ten aanzien van databeheer. In dat licht is de klacht tegen drie van de vier Beklaagden, met verwijzing naar deze zorgplicht, door de CWI niet-ontvankelijk verklaard, zonder hoorzitting. Het gaat hierbij om Beklaagden 1, 2 en 4.

Ten aanzien van Beklaagde 3 meent de CWI dat de beweerde weigering om data beschikbaar te stellen onder de normen 22, 25 en 34 van de Gedragscode – hoewel deze expliciet gericht zijn aan betrokken onderzoekers – zou kunnen vallen. Deze normen zien op de uitvoeringsfase van het onderzoek waarin naast onderzoekers ook onderzoeksdirecteuren, voor zover zij de opzet en uitvoering van het onderzoek

mede bepalen, zorg moeten dragen voor een controleerbare en transparante methode, werkwijze en bronnen. Een onderzoeksdirecteur gaat daarnaast over het management van een onafhankelijke onderzoekseenheid binnen de TU Delft, waarmee de onderzoeksdirecteur ook een bijzondere rol kan spelen bij het onderzoek. De specifieke normen voor onderzoeksdirecteuren zijn neergelegd in norm 56 en 57 van de Gedragscode en gelden voor alle fasen van het onderzoek. Daarmee is de klacht tegen Beklaagde 3 wél ontvankelijk en moest de gegrondheid daarvan worden beoordeeld.

Vervolgens heeft na de procedurele fase, de CWI aan Klagers en Beklaagden gevraagd welke data al dan niet beschikbaar waren gesteld en welke data redelijkerwijs beschikbaar zouden moeten worden gesteld. De CWI baseerde zich hierbij op het kader zoals neergelegd in norm 34 tot 36 (hst. 3) van de Gedragscode. Uit deze normen volgt echter dat het beschikbaar stellen van data primair de verantwoordelijkheid is van de onderzoeker. Daardoor vallen deze normen buiten de omvang van het geding, aangezien het hier de onderzoeksdirecteur betrof. De onderzoeksdirecteur dient enkel een open cultuur te bevorderen en dient zich daarbij te onthouden van gedrag waardoor onderzoekers zich niet aan de normen uit hoofdstuk 3 van de Gedragscode zouden kunnen houden. Aangezien er geen indicatie is dat Beklaagde 3 zich hier niet aan heeft gehouden, wordt de klacht ongegrond verklaard.

De CWI adviseert dat de klacht tegen Beklaagden 1, 2 en 4 niet-ontvankelijk worden verklaard en de klacht tegen Beklaagde 3 ongegrond wordt verklaard.

5 Aanvankelijk oordeel CvB en RvT: geen sprake van een schending van de wetenschappelijke integriteit

Het CvB en de RvT stellen afzonderlijk vast dat de CWI op zorgvuldige wijze onderzoek heeft gedaan naar de Klacht en dat de conclusies van de CWI gedragen worden door het onderzochte feitenmateriaal en (dus) als adequaat gemotiveerd kunnen worden beschouwd. Er is sprake van een inzichtelijk en consistent Advies. Het CvB en de RvT volgen het Advies van de CWI in al zijn conclusies en verwijzen ter motivering van het oordeel naar het Advies.

De Klacht tegen Beklaagden 1, 2 en 4 zijn niet-ontvankelijk. De klacht tegen Beklaagde 3 is ontvankelijk, maar is ongegrond: er is geen sprake van een schending van de wetenschappelijke integriteit.

6 Definitief oordeel CvB en RvT

Er is door Klagers geen verzoek aan het LOWI gedaan om advies uit te brengen over de aanvankelijke oordelen. Op 11 juli 2023 hebben het CvB en de RvT een definitief oordeel vastgesteld. Het aanvankelijk en definitieve oordeel zijn gelijklopend.